

دبیرخاندا علیحضرت رضاشاه دوم

استدعا و اردنامه زیر باستحضار علیحضرت رسانده شود

بطوریکه خاطر مبارک مستحضراست در اجلاس اخیر سازمان ملل متحد کثیری از اعضای سازمان خواستار فرم و تجدید نظر در ساختار حقوقی سازمان ملل و شورای امنیت سازمان شده اند تصور میشود که این موقعیت بسیار مناسب و قابل استفاده است که طرح <راهی برای تأمین امنیت جهانی> که در سال ۱۳۸۱ بصورت رساله ای به فارسی و انگلیسی تهیه و برای علیحضرت و شخصیت های سیاسی کشور و اعضای سازمان ملل متحد ارسال و پلاسخ و بر خورد های مساعدی روبرو کردید، اکنون با عنایت علیحضرت پیکیری گردد. و توجه نایمجان خواستار اصلاحات در ساختار حقوقی و اداری سازمان ملل متحد به این موضوع اساسی جلب گردد که، قوانین اساسی برخی کشورها از جمله جمهوری اسلامی نه تنها بانسور سازمان ملل هماهنگی ندارد بلکه کاملاً مغایر است و همین مغایرت، به حکام جمهوری اسلامی امکان حقوقی و اجازه قانونی میدهد که خلاف اعلامیه جهانی حقوق بشر و منشور سازمان ملل عمل کنند که عمل هم میکنند.

نظریه اینکه سازمان ملل متحد در اجلاس سانفرانسیسکو سال ۱۹۴۶ برسی قانون اساسی کورئائی که خواهان عضویت در سازمان ملل میباشند لازم دانسته و آنرا به اجرا گذاشته است و نظریه اینکه بهنگام تفسیر رژیم قانونی ایران به جمهوری اسلامی، قانون اساسی ایران نیز تفسیر یافته و این قانون اساسی جدید بغیر از قانون اساسی مشروطیت ایران است که اجلاس سانفرانسیسکو هماهنگی آنرا بانسور سازمان ملل نمایند کرده است لذا کاملاً بجا و لازم است که اکنون قانون اساسی جمهوری اسلامی مورد بررسی حقوقی سازمان ملل قرار گرفته و سازمان خواستار هماهنگی قانون اساسی جمهوری اسلامی بانسور سازمان ملل متحد گردد.

دستاوردهای مبارزه دیپلماتیک طرح مزبور و تأثیر آن در موقعیت و مشروعیت جمهوری اسلامی و حقانیت و قانونی بودن طرح <راهی برای تأمین امنیت جهانی> در رساله مزبور ارائه گردیده است.

این زحمت و مرابجه به علیحضرت بدان جهت لازم آمد که علیحضرت از روابط و آشنائی و گفتگوهای خودشان با شخصیت های سیاسی خارجی ایرانیان را مطلع ساخته اند و این نفوذ سرمایه ای است که میتواند حرکت طرح در مجرای تصمیم گیریهای سازمان کمک کند.

با احترام و آرزوی موفقیت علیحضرت

امیر فیض